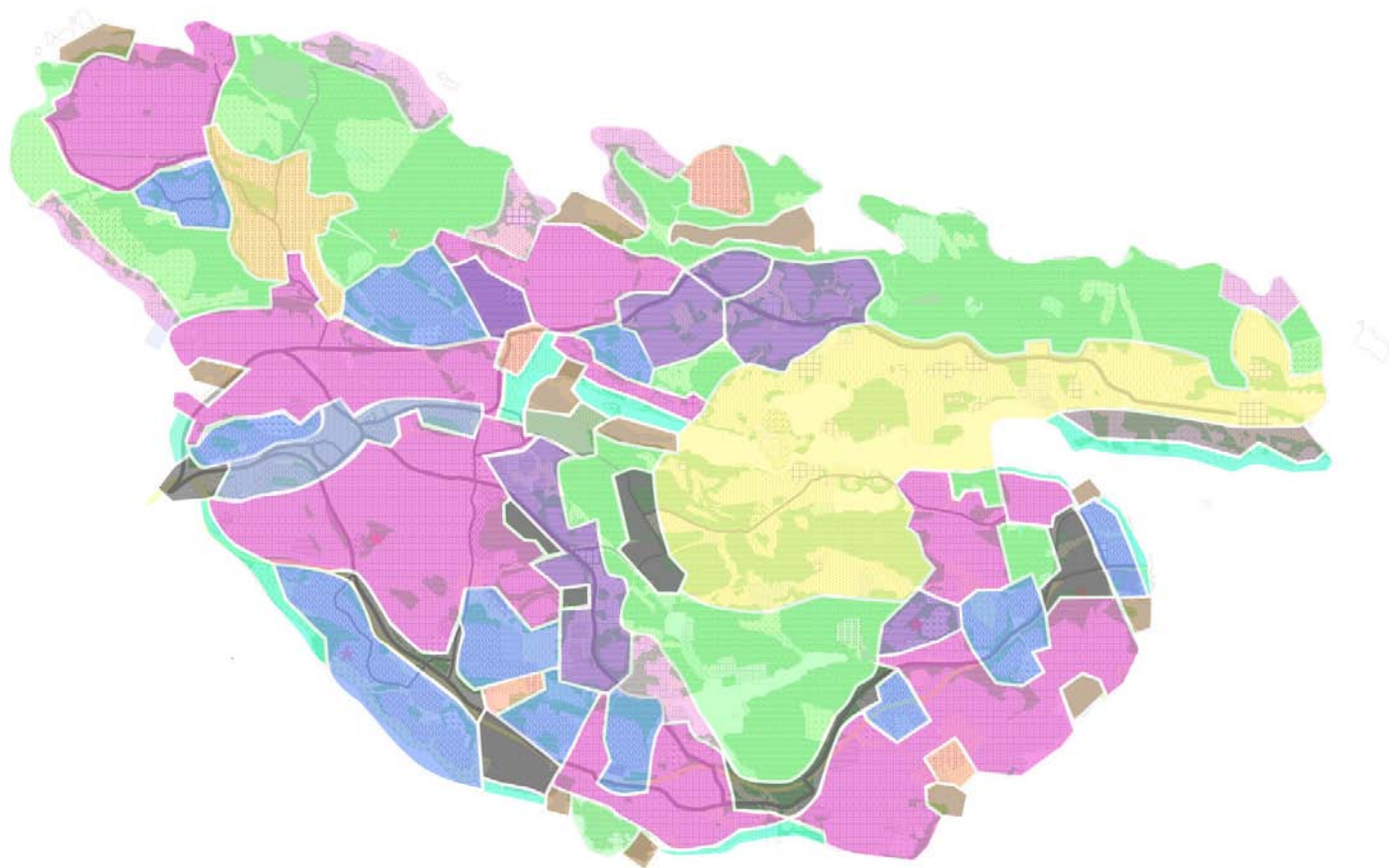

din hälsa Lidingö

Landskapskaraktärer på Lidingö

Övergripande analys

Innehållsförteckning

Inledning	3
Landskapskaraktärsanalys	5
Landskapskaraktärer	7
Naturområden	8
Skogskaraktär	9
Lantlig karaktär	9
Vattennära park	9
Bebyggelse	10
Stadscentrum	10
Höghusområden	11
Radhusbebyggelse	13
Villabebyggelse	14
Övriga karaktärer	16
Industri	16
Infrastrukturlandskap	17
Kursgårdar	17
Golf	17
Idrott	17
Kyrkogård	17
Småbåthamn	17
Slutsats	18
Referenser	19

Inledning

Lidingö är en kuperad skärgårdsö i Mälardalens sprickdalslandskap. Den tidigare semesterön med lantbruksgårdar har över tid blivit en del av Stockholms storstadsregion, vilket har påverkat landskapet. Idag består Lidingö av en blandning av skog, ängar, betesmark, vatten, infrastruktur, bostadsbebyggelse och mer storskalig verksamhets- och industribebyggelse.

Denna landskapskaraktärsanalys av Lidingö lyfter fram gemensamma drag i landskapet och syftar till att ge en övergripande bild av öns landskapskaraktärer. Den bör användas som ett hjälpmedel och en vägledning för vidare analyser inför exploaterings och utvecklingsplanering samt i framtagandet av Lidingös grönplan.

Europeiska landskapskonventionen

Denna landskapskaraktärsanalys är också en del i stadens arbete med den Europeiska landskapskonventionen som Sverige skrev under den första maj 2012. Då åtog sig Sverige att skydda, förvalta och planera vårt gemensamma landskap, genom att bland annat erkänna betydelsen och öka medvetandet av landskapets värde såväl i lagstiftning som inom offentlig verksamhet och privata organisationer (Riksantikvarieämbetet 2012a). För att kunna uppnå målen krävs dokumentation av de landskap som finns, vilket denna analys är ett exempel på.

Den Europeiska landskapskonventionen definierar ett landskap som *”ett område som det uppfattas av människor och vars karaktär är ett resultat av påverkan och samspel mellan naturliga och/eller mänskliga faktorer”*. Det är i ständig förändring genom en rad naturliga processer inklusive den mänskliga påverkan och det är den gemensamma livsmiljön för människor, djur och växter (Riksantikvarieämbetet 2012b). Konventionen betonar att landskapet är en gemensam tillgång och ansvar, och syftar till att en helhetssyn på landskapets värden utvecklas med tillhörande hållbar förvaltning, där alla typer av landskap innefattas från stad till landsbygd (Riksantikvarieämbetet 2012a).

I enlighet med konventionen definierar denna landskapskaraktärsanalys både naturområden och bebyggelse som landskap.

Lidingös landskap

Framträdande för Lidingös landskap är topografin, bebyggelsen samt närheten till vatten och naturområden. Landskapet har påverkats av geologiska förutsättningar och yttre faktorer över tid så som till exempel väder och människan.

Lidingö är en del av Mälardalens sprickdalslandskap, där höjdskillnader präglar landskapskaraktärerna genomgående och är identitetsskapande. Det är en variation av berg i dagen med tunna jordlager och lägre öppna partier. Topografin bidrar starkt till rumsligheten på ön, tillsammans med variationen av öppna fält och mer slutna skogar ofta på höjder.

En annan framträdande karaktär är skärgårdsöns närhet till vatten. Den varierade kusten ger omväxlande ett privat och offentligt intryck med dess skogar, klippor, stränder, vasspartier, bryggvägar, båthamnar och bebyggelse. På vissa delar av ön är mötet med vattnet i nivå och framkomligt, medan den på andra delar består av stora nivåskillnader vilket gör det mer svårtillgängligt.

Bebyggelsen härstammar mestadels från 1900-talet. Ön har utvecklats från att nästan uteslutande bestå utav lantbruksgårdar och semestervillor till att idag utgöra en del av Stockholms storstadsregion med en blandad bebyggelse som domineras av stora villaområden samt flerfamiljshus som radhus och höghus, kring mindre stadsdelscentrum.

En viss karaktärsskillnad finns mellan öns norra och södra del. Norra ön har en övervägande del skog, ångar och betesmarker medan den södra ön har en större andel bebyggelse, men även här finns större naturområden.

Landskapskaraktärsanalys

Karaktärsindelning och metod

En landskapskaraktär är uppbyggd av flera olika element som tillsammans skapar ett mönster i landskapet.

Det är en kombination av till exempel en speciell typ av mark, vegetation och/eller byggnader. Analysens detaljeringsgrad, som har varit översiktlig, har påverkat antalet karaktärsområden.

Angreppssättet för denna landskapsanalys är övergripande där analyser av flygbilder och kartor har kompletteras med inventering, litteratur och samtal med tjänstemän. Skalan har krävt generaliseringar, vilket är nödvändigt för att se de stora dragen. De olika karaktärerna i den större skalan rymmer andra drag och avvikelser som kan vara mer framträdande i den mindre skalan.

Analysen innefattar en övergripande karta som visar på de identifierade landskapskaraktärerna på Lidingö. Varje karaktär är sedan beskriven i löpande text med tillhörande bilder. En mer detaljerad karta finns tillgänglig i programmet MapInfo. Efterföljande analys bör kompletteras med en topografisk karta.

Karaktärsområden

Här presenteras Lidingös karaktärsområden. Totalt är hela Lidingö indelat i 79 områden under tre övergripande rubriker: naturområden, bebyggelse och övriga karaktärer. De första två kategorierna är till yta sett ungefär lika stora, 43 respektive 47 procent medan övrigt är av mindre omfattning, 10 procent. De tre kategorierna är i sig indelade i totalt 19 underkaraktärer.

Naturområde

Skog inklusive skog med öppna partier och sjöar, lantligt och vattennära park.

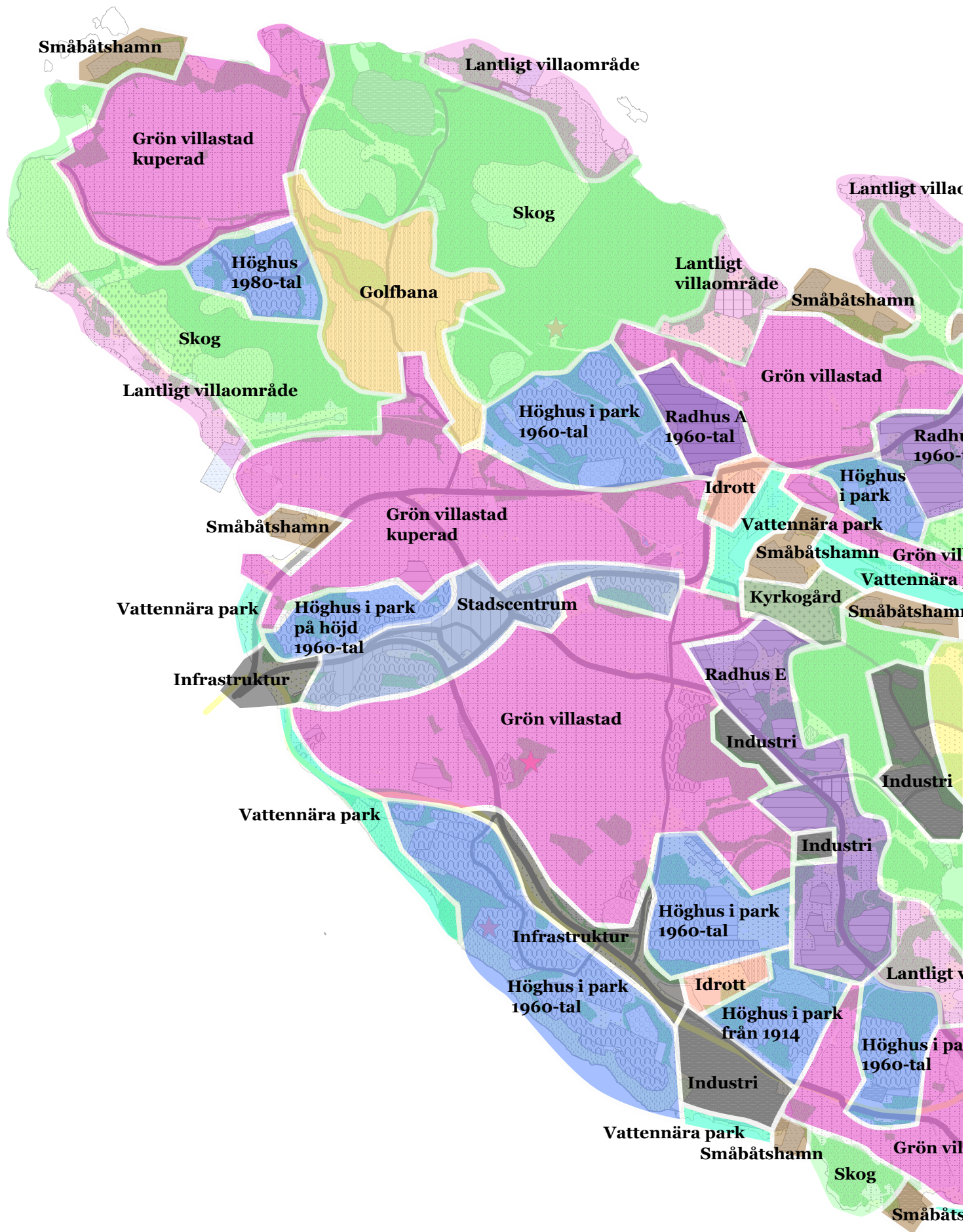
Bebyggelse

Stadscentrum, höghusområden bestående av höghus i park och nyare höghus, radhusbebyggelse, villabebyggelse bestående av grön villastad, grön och kuperad villastad, lantligt och nyare villaområde.

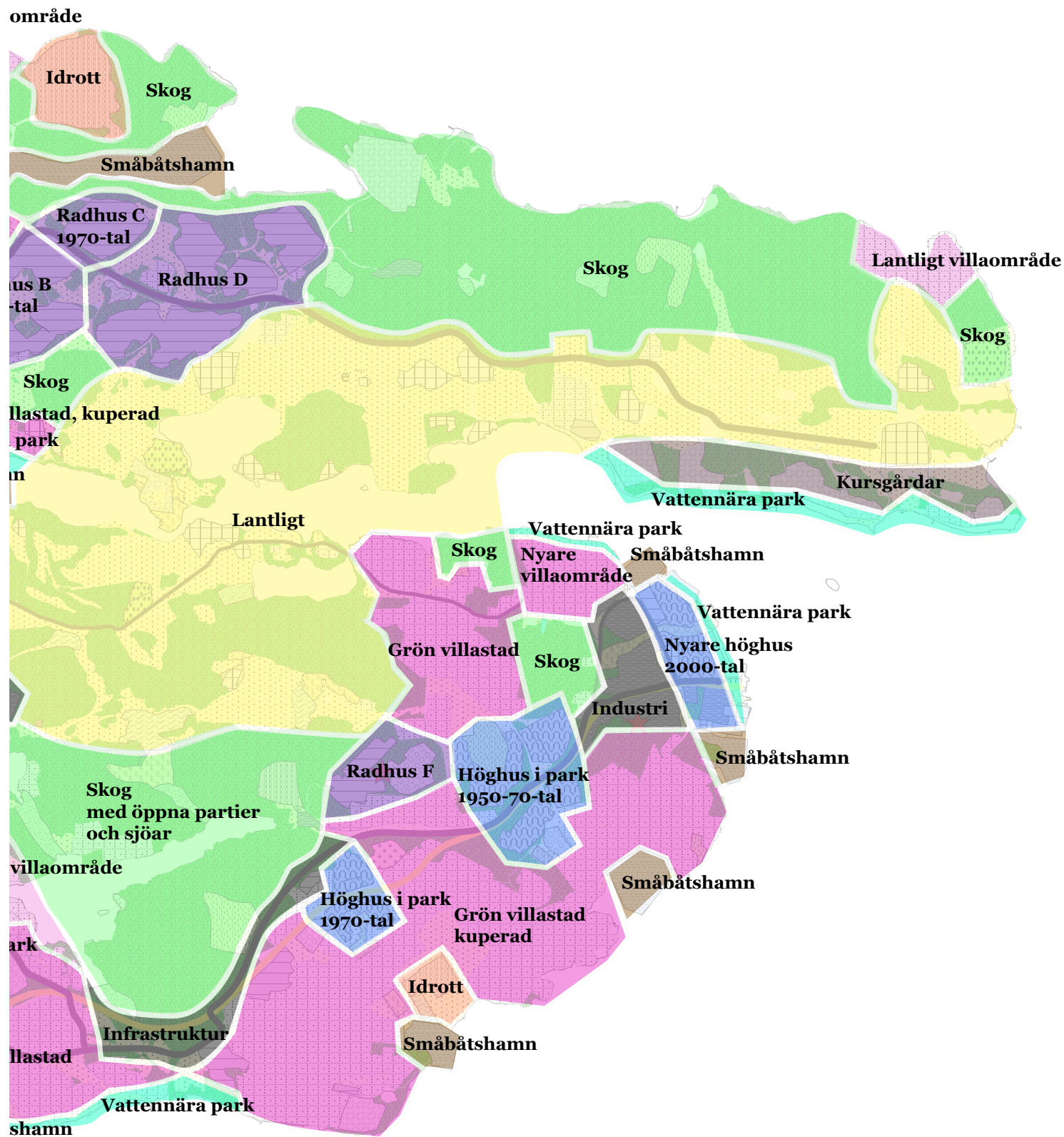
Övriga karaktärer

Industri, infrastrukturlandskap, kursgårdar, golf, idrott, kyrkogård och småbåthamn.

Landskapskaraktärer

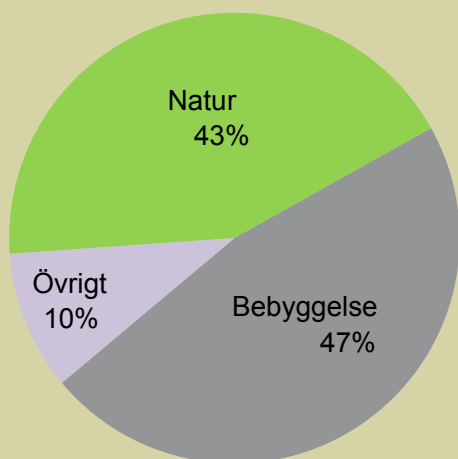
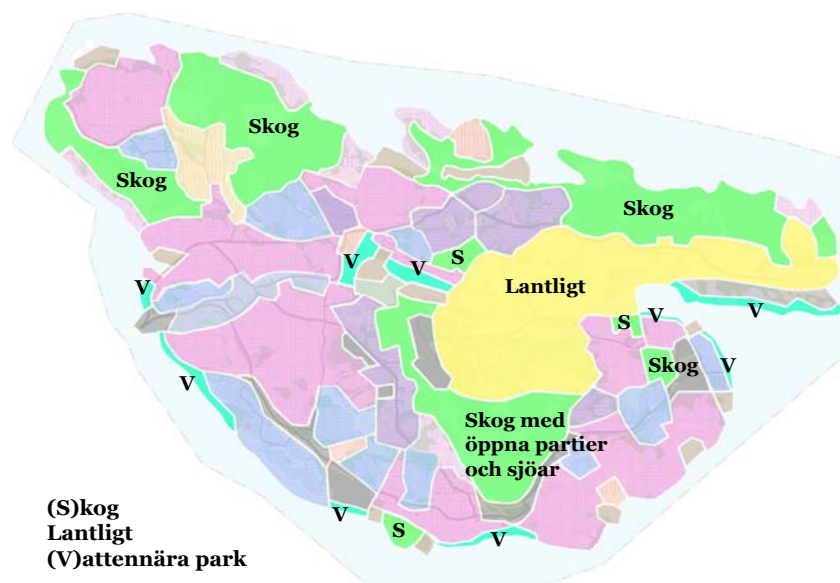

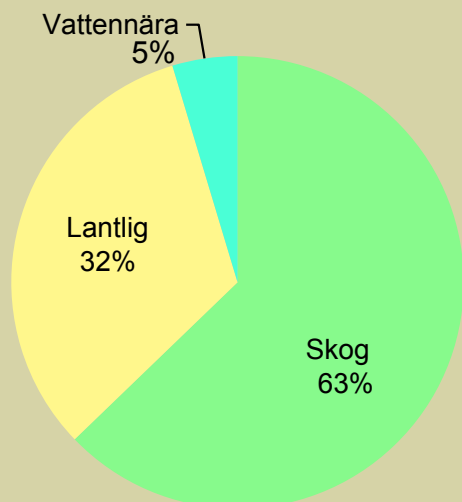
En skogstyp på Lidingö är våtmarksskog.

Naturområden

Naturområdena avser områden som saknar bebyggelse i någon större skala. På Lidingö är det främst två karaktärer identifierade i denna kategori: *skogs-* och *lantlig* karaktär, där den första är mer sluten och den andra mer öppen. I landskapsanalysen lyfts även *vattennära park* fram som ett naturområde eftersom vattenkaraktären är framträdande på Lidingö och det finns flera parkområden vid vattnet.

Andel av Lidingös yta som upptas av de olika karaktärsområdena.

Andel Skogs, Lantlig- och Vattennära park-karaktär av den totala ytan av naturområden.

Skogskaraktär (S)

Lidingö består av till stor del skog, vilket är den vanligaste naturområdeskaraktären. Karaktären är till största del sluten men har även en del öppna partier och gläntor.

Skogstyperna är i majoritet blandskog av barr och/eller löv och hållmarksskog som domineras av tall. Det finns även partier av ekskog och våtmarksskog, den senare med sina karaktäristiska rotklumpar i vatten. Vilken typ av skog det är påverkar upplevelsen på plats genom dess täthet, ljusinsläpp, färg och undervegetation. Skogen och lummigheten på ön är karaktärsskapande, där vägar och gaturum ofta är omgivna av vegetation.

De skogsområden som tagits upp här är större sammanhängande skogspartier, där storleken gör att man kan promenera inne i dem och känna en viss avskildhet från omgivningen. Därför kan de vara känsliga för ingrepp då fragmentering kan innebära att denna avskildhet minskar. Likaså är skogsområdenas kantzoner känsliga för ingrepp då de kan vara viktiga biotoper för växter och djur. Det finns mindre skogsdungar, ofta i anslutning till bebyggelse, som i denna mer övergripande skala tillhör bebyggelsekaraktären.

Skog med öppna partier och sjöar

Skogsområdet runt Kottlasjön benämns i landskapsanalysen som *skog med öppna partier och sjöar*, eftersom den karaktären rymmer en större och mindre sjö och större öppnare områden än de andra skogsområdena.

Lantlig karaktär

Den lantliga karaktären upptar en betydande del av Lidingös yta, ca 15 procent. En stor del av ytan överensstämmer med Långängen-Elfviks naturreservat. Lantligheten karaktäriseras av öppna fält, betesmarker, ängsytor, jordbruk och gårdar samt äldre friliggande hus mer avskilt placerade. Det är ett småkuperat odlingslandskap, med varierande rumslighet som definieras av skogsdungar mellan de öppna fälten, ofta på en liten höjd.

Vattennära park (V)

Vattennära parkområden är lokaliserade i anslutning till vattnet, ofta med olika typer av öppna gräsytor, varierad parkvegetation och promenadstråk med sittplatser samt bryggor. Karaktären upptar liten yta på Lidingö, men återkommer på flera platser, särskilt på södra ön, i Gåshaga och längs med Kyrkviken.

Hållmarksskog är vanligt på Lidingö.

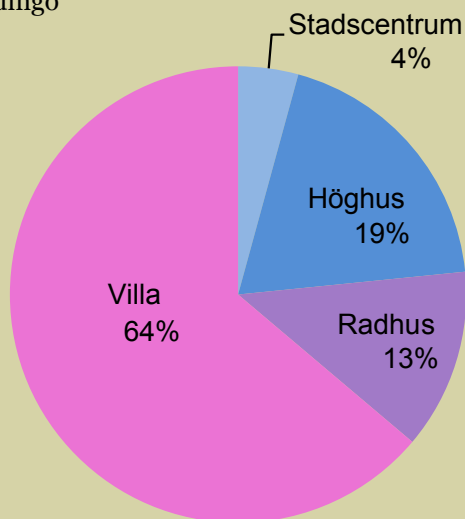
Jordbruk och betesmarker är typiskt för den lantliga karaktären.

Vattennära park med promenadstråk

Gåshaga är ett nyare bostadsområde på Lidingö

Andel olika bebyggelsekaraktärer av totala ytan bebyggelse.

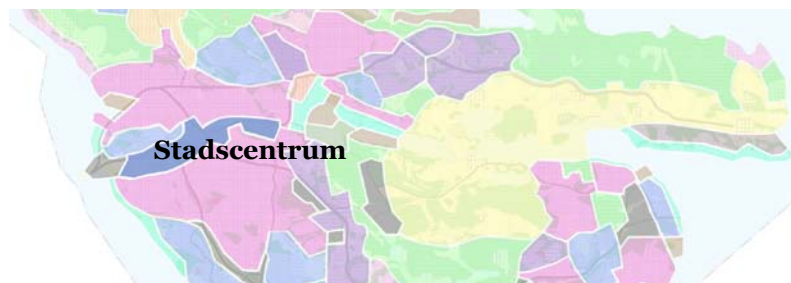

Lidingö centrum byggdes på 1990-talet.

Bebyggelse

Bebyggelse upptar nästan hälften av Lidingös yta och är tydligt uppdelade mellan olika typer av bostadsområden. Villaområden dominerar ytmässigt (64 procent av bebyggelsekaraktären). Resten är flerfamiljshusområden med radhus och högre bebyggelse. Landskapskaraktärsanalysen belyser den uppdelningen genom att bebyggelsen har fått ge namn åt karaktärerna. Vilken karaktär bebyggelsen har beror på när den är byggd och de då rådande funktionella och estetiska ideal, men även naturliga förutsättningar som topografin.

Bebyggelsen på Lidingö är ofta integrerad i skogsmiljöer vilket bidrar till ett grönt och vegetationsrikt intryck. Dessa mindre skogsområden inom och i anslutning till bebyggelseområden är viktiga element för den övergripande karaktären. Från håll ser Lidingö ut att bestå av skog med uppstickande öar av hus.

Stadscentrum

Stadscentrumkaraktären på Lidingö är av mer småstadskaraktär, vilket innebär att småskalighet är karaktäriserande för dessa mindre områden med lägre bebyggelse och med en avsaknad av kvartersstruktur som är vanligt i större städer. Denna karaktär finns främst runt Lidingö Centrum och Torsvik.

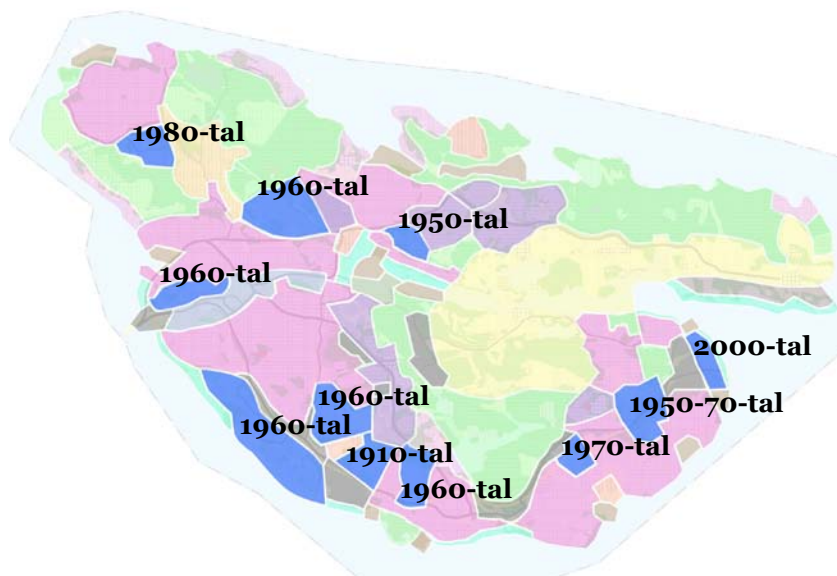
Husen definierar gaturummet och har ofta verksamheter i bottenplan. De tillhörande parkerna är av finare karaktär med perennplanteringar, konstverk och gräsytor med högre skötselnivå. Satsningar har gjorts på parkerna de senare åren för att förstärka känslan av stadscentrum. Områdena med denna karaktär är kommunikationscentrum på ön med kollektivtrafikbussar som både går in mot Stockholm och vidare till olika delar av Lidingö. De definieras också av folklivet på plats.

Höghusområden

Områden med högre flerfamiljshus finns främst på södra och nordvästra Lidingö. Topografin bidrar till karaktären genom att husen ofta är lokaliserade på högre partier, vilket gör att de framträder som öar på den skogsbeklädda ön. Det har betydelse för Lidingös siluett och är element i omgivningen att orientera sig efter.

Höghusen i flerfamiljsområdena höjer sig ovan trädkronorna och dominerar himmelsvyn. Det bidrar till att områdena upplevs som storskaliga i förhållande till den mer mänskliga skalan som man finner i radhus- och villaområdenas lägre bebyggelse där träden är de högsta objekten. Höghusområdena har dock en mer luftig och offentlig karaktär med gemensamma ytor mellan husen såsom parker och torg. De omges ofta av en buffertzona av skogar eller ängar som bidrar till fler naturliga mötesplatser och är viktiga för områdenas sociala hållbarhet.

Höghusområdena har identifierats till *höghus i park* och *nyare höghus* (2000-tal).

Höghus i Käppala är ett orienterande element omgiven av en grön buffertzona.

Södra Sticklinge från 1980-talet.

C-format höghus i Larsberg.

Höghus i park i Larsberg.

Centrumtorg i Högsätra.

I Gåshaga, ett flerbostadsområde från 2000-talet, är boendet fokuserat på vattenkontakten.

Höghus i park

Höghus i park är den vanligaste höghuskaraktären på Lidingö och är starkt påverkad av öns topografi. De flesta av höghusområdena är byggda under 1960- och 70-talet vilket har präglat dem. Förutom att det har påverkat det arkitektoniska utseendet så är den omkringliggande naturen tillvaratagen och bebyggelsen är inorporerad i skogspartier eller mer parklika miljöer. Den omgivande naturen är karaktärsskapande för den här typen av bebyggelse, och områdena kan därför vara känsliga för förtätning. I en del områden är vegetationen mer vild och i vissa områden är rumsligheten varierad med växlande öppna gräsytor och mer täta skogspartier.

Husen i dessa höghusområden är ofta punkt- och lamellhus. Tidstypiskt har de ofta egna centrumtorg med en liten mataffär och restaurang. Tidigare var utbudet i de här centrumen större, men sedan Lidingö centrum byggdes på 1990-talet samt de större matvarukedjornas expansion så har deras betydelse minskat.

Nyare höghus

Gåshaga är ett nyare bostadsområde, byggt på 2000-talet. Där utnyttjas närheten till vattnet med bryggor, parköar ute i vattnet, småbåtshamn, restaurang med havsutsikt och hamnpromenad. Parkytorna i området har en öppen karaktär innehållande formstark vegetation som till exempel bollpilar. I dessa ytor finns även industri- och hamnelement bevarade och material i samma anda har tillförts, till exempel cortenstål.

Här finns det inte ett lika tydligt centrum som i *höghus i park*-karaktären, utan området saknar mataffär. Däremot är fokus på vattenkontakten med båtbyggor, båtförbindelser och restauranger med mer inriktning på att locka till sig "turister".

Radhusbebyggelse

Karaktären *radhusbebyggelse* är låga flerfamiljsbostäder som genom sin byggnadstyp ger en tätare bebyggelsekaraktär än fristående villor, men en lägre och mer privat karaktär än höghusområdena. De egna trädgårdarna bidrar till den mer privata karaktären för området. Ofta är dessa områden lokaliserade i anslutning till skog vilket tillsammans med trädgårdarna ger ett grönt intryck.

De områden som tas upp här är större sammanhängande radhusområden där denna karaktär dominerar. Det finns radhus inkorporerade på vissa ställen i både höghus- och villaområdena, men de omnämns inte här.

Radhus A: Bo är från 1960-tal och består av radhuslängor i tegel och trä med tillhörande trädgård, lokaliserade efter gårdsväg.

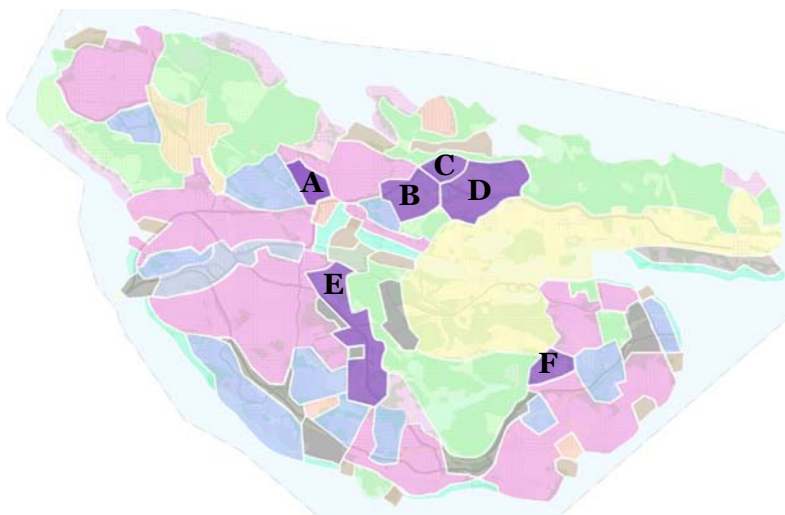
Radhus B: Rudboda är byggt under 1960-talet med en tidstypisk och karaktärsskapande blandning av tegel och trä. Det är radhuslängor med tillhörande trädgård, längs med en gårdsväg. Området har ett centrum, Rudboda torg, med en brutalistisk stil av grovre betong.

Radhus C: Lojovägen i Rudboda är byggt under 1970-talet. Det är högt beläget och centrerat kring en stor parkeringsplats. Radhuslängorna i tegel och trä har en trädgårdsliknande park mellan husen.

Radhus D: Kedjehusen i östra Rudboda av trä är placerade mot varandra i ring och är omgivna av skog.

Radhus E: Gångsätra/Stockby har en variation av radhusbebyggelse och kedjehus och de flesta är av trä.

Radhus F: Klarbärsvägen/Tallbergsvägen i Käppala har kedjehus lokaliserade efter en väg. Det är främst tvåplans radhus utav trä.

Rudboda torg återspeglar stilen i det omgivande radhusområdet från 1960-talet. (Radhus B)

Lojovägen i Rudboda (Radhus C)

Kedjehus placerade runt en mittenplats i Rudboda (Radhus D)

Radhus i Gångsätra (radhus E)

Kedjehus i Käppala (Radhus F)

Grön villastad i Brevik.

Grön villastad i Gångsätra.

Grön villastad i Mosstorp.

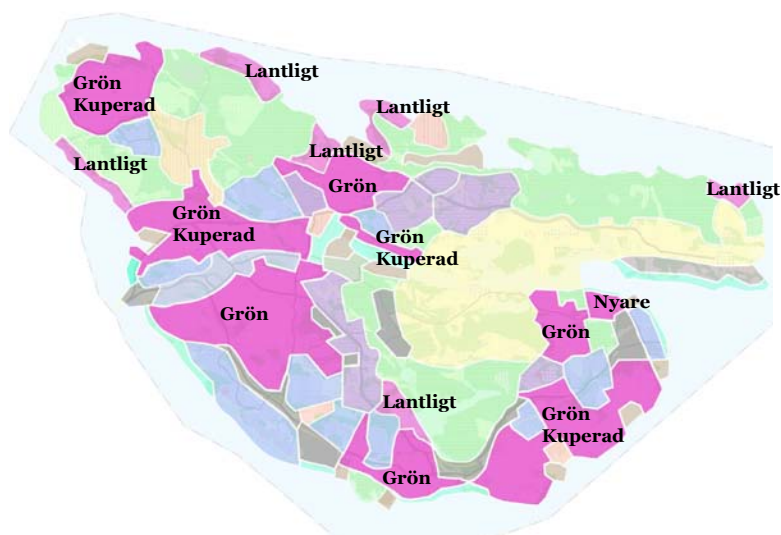
Kuperad grön villastad i Käppala.

Villabebyggelse

Villabebyggelsens karaktär är fristående villor med enskilda tomter. De flesta villaområden på Lidingö började byggas i början av 1900-talet och har sedan byggts ut, byggts till och förnyats under århundradet, speciellt under 1960-talet i och med den dåvarande befolkningsökningen. Dessa områden har stora tomter vilket ger ett grönt och lummigt intryck från gatorna. Det är just från gatorna man upplever dessa mer privata områden. Som alla andra bebyggelsekaraktärer på Lidingö ligger dessa ofta i närhet till skog.

De största skillnaderna i karaktär är mellan de äldre villaområden och de som byggts de senaste årtiondena. De äldre har större tomter och mer variation i villakaraktären då de har vuxits fram över längre tid och under olika tidsepoker. De nyare villaområden har en mer likartad och tätare karaktär, då de byggts under samma tidsperiod och har mindre tomter.

Bland villaområdena dominerar *grön villastad* och *grön kuperad villastad*. Två andra karaktärer har identifierats, *lantligt villaområde* och *nyare villaområde*.

Lantligt villaområde; avskildhet och grusvägar.

Grön villastad

Grön villastad karaktäriseras av stora villor med tillhörande stor trädgård längs med gårdsgator. Gatorna får genom de äldre trädgårdarna ett grönt intryck. Den omgivande naturen påverkar också karaktären, där trädgårdarna kan vara mer skogslika i och med att det ligger i anslutning till skog. De här områdena har en antydning till småstadskaraktär.

Karaktären *grön villastad* varierar mellan de olika områdena. Sticklinge på nordöstra delen av ön har mer tätt liggande villor med mindre trädgårdar än Herseruds större tomter. På den centrala delen av norra ön, Näset, Bo och Rudboda, blandas villaområdena upp med områden för flerfamiljshus som höghus och radhusbebyggelse.

Grön kuperad villastad

Underkategorin *grön kuperad villastad* betyder att området i hög utsträckning karaktäriseras av stora höjdskillnader.

Lantligt villaområde

Lantligt villaområde karaktäriseras av friliggande villor, med större avstånd husen emellan, av vägar av grus samt ängar, hagar och skog i nära anslutning. Dessa områden ligger ofta nära vattnet, vilket ökar den lantliga karaktären. Denna karaktär är ömtålig för förändring såsom förtätning då avskildhet och grusvägar är en stor del av karaktären.

Nyare villaområde

Karaktären *nyare villaområde* finns i Gåshaga, byggt under 2000-talet. Det har en tätare, kalare och mer likformig karaktär i jämförelse med äldre villabebyggelse. Villorna har förhållandevis små tomter och består av samma villatyper. På grund av sin korta existens har vegetationen inte hunnit växa till sig, vilket bidrar till den mer "kala" karaktären. Topografin i området ger dock en variation med omväxlande rumslighet.

Villaområde i Gåshaga från 2000-tal.

Dalénium är ett äldre industriområde.

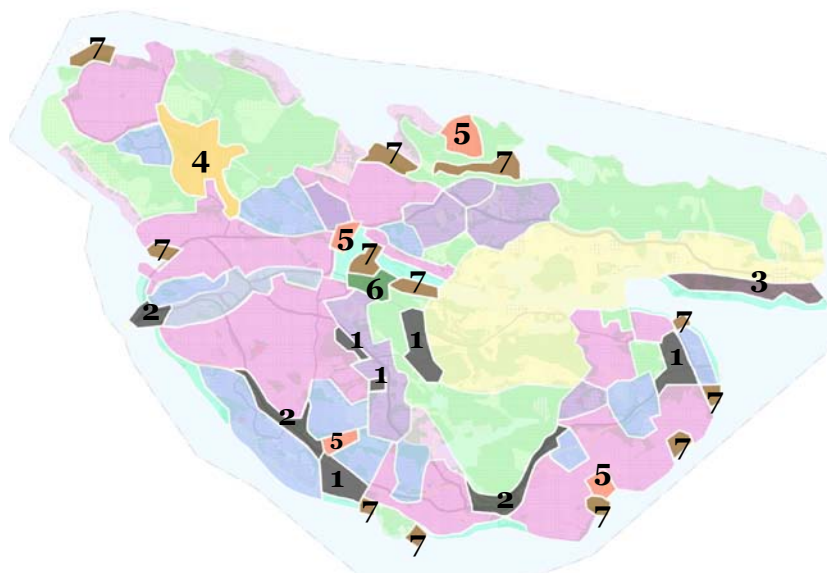
Verksamhetsområde med storskalig karaktär.

Verksamhetsområde med stora hårdgjorda ytor.

Övriga karaktärer

Övriga karaktärer upptar cirka 10 procent av Lidingös yta. De är karaktärer som har en specifik funktion, därav passar de inte in under de två ovan nämnda karaktärskategorierna. Ytan de upptar är även så pass stor, alternativt så finns de på flera platser, vilket gör de värda att lyfta fram som enskilda kategorier. Kategorierna är *industri*, *infrastrukturlandskap*, *kursgårdar*, *golf*, *idrott*, *kyrkogård* och *småbåtshamn*.

Industri (1)

Industrikaraktären, som kan innefatta större verksamheter, karaktäriseras av storskalighet i form av stora öppna ytor, stora byggnader, mycket hårdgjord yta, parkeringsplatser och tyngre trafik. Industrin på Lidingö är ofta omgiven av skogsområden, som verkar som en buffertzon mellan industrin och angränsande områden.

Infrastrukturlandskap (2)

Infrastrukturlandskap är områden där omgivningen är definierad av infrastrukturen så som större vägar och/eller järnvägar som delar upp landskapet, till exempel vid Lidingöbrons fäste. Infrastrukturen fungerar som korridorer genom landskapet och är till viss del därifrån vi upplever vår omgivning. Den kan dock bli en barriär för både människor och djur att ta sig över. Järnvägen på Lidingö smälter mer in i omgivningen än vägarna, även fast den bildar en ravin genom landskapet på vissa platser.

Ett problem inom och runt denna karaktär förutom de barriärskapande egenskaperna, är höga bullernivåer som kan ha en negativ inverkan på hur områdena upplevs.

Kursgårdar (3)

Kursgårdar är stora gårdar/byggnader som kan upplevas som storskaliga och som ligger vid vattnet. Det är en specifik karaktär runt Elfvikslandet. Gårdarna har utmärkande arkitektur och är omgivna av landsskapsarkitektur i engelsk stil, skog och aktivitetsområden som t.ex. fotbollsplan.

Golf (4)

Golf är en välordnad karaktär med kortklippt gräs och noga planerat landskap för sitt syfte. Den kan påminna om den lantliga karaktären, men är mer privat. På vintern blir området offentligt med skidspår.

Idrott (5)

Idrottskaraktären består av någon form av anläggning för sport såsom bollplaner. Den kan vara både öppen och av mer sluten, privat karaktär. Exempel är Bosön och Vallen.

Kyrkogård (6)

Kyrkogårdskaraktären estetik är en välskött finpark som karaktäriseras av den starka kulturella prägeln den innehar med dess betydelse och funktion i samhället.

Småbåthamn (7)

Småbåtshamnen bidrar starkt till skärgårdskänslan på ön med bryggor och småbåtar. Karaktären är till viss del privat och områdena är ofta inhägnade.

Infrastruktur som dominerande karaktär i landskapet.

Kursgård Skogshem & Wijk ritad av arkitekt Anders Tengbom.

Golfbana i Södra Sticklinge.

Småbåtshamn i Käppala.

Slutsats

Landskapskaraktärsanalysen över Lidingö har i sitt utförande varit övergripande för att lyfta fram de större sammanhängande landskapsdragen på ön så som naturområden, bebyggelse och övriga karaktärer. I sitt avstamp i den europeiska landskapskonventionen syftar den att lyfta medvetande om de landskapskaraktärer som finns på Lidingö. Resultatet kommer att användas i samband med framtagandet av Lidingös grönplan.

Tidsaspekt

Landskap är i ständig förändring, därför bör denna analys ses som ett levande dokument som bör revideras över tid. Det är flera olika processer som påverkar landskapet, både inre och yttre faktorer. Människan är en sådan faktor, där, allt ifrån ekonomiska intressen till mänskliga behov som mat och tak över huvudet, har sin effekt på landskapet. Vad vi upplever som nödvändiga behov är föränderligt, vilket kan ha konsekvenser för platserns funktioner. Exempelvis höghusområdenas centrumtorg har idag fått en minskad kommersiell betydelse, men däremot kan de fortfarande ha en stor social betydelse i området. Även grönområden inom och mellan bostadsområden verkar som sociala mötesplatser och främjar integration och social hållbarhet. Därför måste man vara försiktig och lyhörd i förändringsprocesser. Det krävs att man tänker flexibelt och varsamt kring områdets och platserns funktioner.

Tålighet

Tåligheten för de olika karaktärerna varierar. Generellt för naturområdena är den största känsligheten fragmentering och att kantonernas habitat utmanas. Den lantliga karaktären är mer känslig för bebyggelse, då karaktären bygger på en viss känsla av frånvaro från staden.

Bebyggelsekaraktären är ofta mer tålig, men tillbyggnad kan förändra karaktären. Olika parkområden inom främst *höghus i park* är karaktärsbärande för hela områden och därför också känsliga för exploatering. Såsom den lantliga karaktären är även den lantliga bebyggelsekaraktären mer känslig för byggnation, då den är avhängig frånvaron av storstadselement.

Fortsatt arbete

Sammanfattningsvis har Lidingö många fina områden av natur och bebyggelse som är värda att värna om. Därför bör exploatering närmas med försiktighet och med mer ingående landskapskaraktärsanalyser på de specifika områdena. De övergripande karaktärer denna analys visar på ger ett helhetsgrepp för öns landskapliga värden, men de rymmer andra element och lokala karaktärer, som behöver lyftas fram i mer detalj när det kommer till planering av specifika platser. Exempelvis är topografin avgörande för den upplevda rumsligheten på plats. Det är också viktigt att kartlägga de gröna kulturmiljöerna på ön för att även i ett fortsatt arbete lyfta fram Lidingös landskapsvärden.

Referenser

Lidingö stad & Spacescape (2012-04-19) *Landskapsbilsanalys för Lidingö centrum – Torsvik*

Riksantikvarieämbetet (2012a) *Europeiska landskapskonventionen*. Tillgänglig:
http://www.raa.se/cms/extern/eu_internationellt/euro-paradet/inget_namn.html
(2012-06-14)

Riksantikvarieämbetet (2012b) *Landskap*. Tillgänglig:
<http://www.raa.se/cms/extern/kulturarv/landskap.html>
(2012-06-05)

Landskapsanalys

Natur- och parkenheten
Tekniska Förvaltningen

LIDINGÖ STAD